

pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy a védjegy kizárólag olyan megjelölésekből áll, amelyeket a forgalomban a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások jellemzőinek leírására használhatnak; (iv) a 207/2009 tanácsi rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen határozott úgy, hogy a védjegy az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén nem szerezte meg a megkülönböztető képességet.

A Közzolgálati Törvényszék F-49/10. sz., De Nicola kontra EBB ügyben 2011. június 28-án hozott ítélet ellen Carlo De Nicola által 2011. augusztus 3-án benyújtott fellebbezés

(T-418/11. P. sz. ügy)

(2011/C 282/79)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (képviselő: L. Isola ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Beruházási Bank

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- változtassa meg a Közzolgálati Törvényszéknek az F-49/10. sz. ügyben 2011. június 28-án hozott, a következőkre vonatkozó ítéletét:
- a 2010. május 11-i elektronikus levélben foglalt határozat azon részének megsemmisítése, amelyben az EBB nem járult hozzá a közigazgatási eljárás lezárásához, és meghiúsította a jogvita peren kívüli egyezséggel történő rendezésére irányuló kísérletet 3 000,00 euró orvosi költség megtérítésének hallgatólagos elutasításával;
- kötelezze az EBB-t, hogy térítse meg a fellebbező részére Olaszországban előírt és elvégzett lézeres gyógykezelés 3 000 euró összegű költségét, továbbá az inflációból eredő kárt, a kamatokat és az eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező a következőkre hivatkozik:

A. Tények

1. A fellebbező azt állította, hogy az egyik kérelmet elferdítették, egy másikról pedig nem határoztak.
2. Azt állította továbbá, hogy az intézmény privilegizált helyzetben van, és egyes tények állítására szorítkozott, amely tényeket a Közzolgálati Törvényszék bizonyítottan fogadott el.

B. A megsemmisítés iránti kérelemről

3. A fellebbező a vele 2010. május 11-én elektronikus levélben közölt határozat azon részének megsemmisítését kérte, amelyben az EBB megtagadta a harmadik orvos kijelölését és a személyzeti szabályzat 41. cikke szerinti egyeztetési eljárás megindítását és a részére Olaszországban előírt és elvégzett lézeres gyógykezelés 3 000 euró összegű költségének megtérítését.

4. A harmadik orvos kijelölése megtagadásának megtámadását illetően a Közzolgálati Törvényszék elfogadhatatlannak minősítette a keresetet, azt állítva, hogy a fellebbezőnek egy 2008. március 24-i nem létező intézkedést kellett volna megtámadnia, anélkül, hogy feltárta volna a megtámadott intézkedés és az általa jogsértőnek tartott intézkedés közötti kapcsolatot, és anélkül, hogy elmagyarázta volna, hogy az EBB meghatalmazottjának tulajdonított vélemény mely jogszabályok értelmében vált az EBB elutasító intézkedésévé.

5. A fellebbező azt állítja, hogy e vélemény, mivel az eljárás belső aktusa, nem sért jogot és önállóan nem támadható meg.

A Közzolgálati Törvényszék ellenben nem vette figyelembe a korábbi ítélezési gyakorlatot, és három hónapos határidőt vezetett be az eljárások bármely belső aktusának megtámadhatósága tekintetében, megállapítva, hogy a bírósághoz fordulás határidejének számítása ugyanazon időpontban kezdődik, amikor az alkalmazott kérelmet nyújt be, függetlenül attól, hogy elfogadnak-e valamely intézkedést, és ennek indokolása ismerete nélkül.

6. A fellebbező vitatja az intézmények tekintetében előírt azon jogszabályok egész rendszerét, amelyeket a Közzolgálati Törvényszék az EBB vonatkozásában alkalmazni szándékozik, amely utóbbi szervezeti felépítése magánbank jellegű, és amelynek alkalmazottai magánjogi munkaszerződéssel rendelkeznek. Az ez utóbbiakra vonatkozó aktusok — joghatásukat tekintve — nem közigazgatási aktusok, nem a közhatalom gyakorlását fejezik ki, nem hatósági aktusok, és nem élvezik a jogszerűség vélelmét, mivel semmiféle hasonlóság nem áll fenn a közalkalmazottakhoz viszonyítva, és annak szükségessége sem áll fenn, hogy haladéktalan stabilitást biztosítsanak a bármely magánbank által kibocsátottakhoz hasonló szervezeti aktusoknak.

7. A fellebbező azt állítja továbbá, hogy logikátlan az indokolás azon része, amely kizárja tévedésének menthetőségét, megállapítva, hogy tudomása volt egy olyan aktusról, amelyet csak képviselőjével közöltek.

8. Végül arra hivatkozik, hogy a semmis aktus valamennyi jogrendben bármikor megtámadható, és nem csak a megsemmisíthető aktusok tekintetében megállapított rövid lejáratú határidőn belül.

9. A személyzeti szabályzat 41. cikke szerinti egyeztetési eljárás tekintetében a fellebbező azt állítja, hogy nem elfogadhatósági feltételről van szó, és a Közzolgálati Törvényszék ezt megalapozatlanul hasonlítja azon közigazgatási panaszhoz, amelyet az Európai Unió tisztviselőinek kell benyújtaniuk, amely panasz ellenben kötelező, és meghatározza a későbbi bírósági eljárás terjedelmét.
10. Az egyeztetési eljárás megindításának megtagadásával szembeni kereseti kérelmeket illetően a fellebbező azt állítja, hogy a Közzolgálati Törvényszék ítélete jogellenes, mivel a bank a hivatkozott eljárás megindítását soha nem tagadhatja meg.
- Ebből következik, hogy — egyrészt — semmiféle indokolás nem támaszthatja alá e megtagadást, és — másrészt — ha a személyi állomány tagja keresetének helyt adnak, a bank felelősségét súlyosabbnak kell minősíteni, és kétséget kizáróan a bankot kell a költségek viselésére kötelezni.
11. A lézeres kezelés költségei megtérítésének hallgatólagos megtagadását illetően C. De Nicola azt állítja, hogy az indokolás hiánya a hatáskör túllépésének jele, tekintve, hogy a megtérítés csak három esetben tagadható meg, ugyanakkor az alakszerű aktus hiánya abszolút semmisségi ok, amelyre, bármikor hivatkozni lehet.
12. Végül, jogellenesnek kell minősíteni az ítélet azon részét, amelyben a Közzolgálati Törvényszék nem határozott, úgy ítélve meg, hogy nem rendelkezik a szükséges adatokkal.

C. A kötelezésre irányuló kérelemről

13. A Közzolgálati Törvényszék a keresetet perfüggőségi kifogás okán utasította el, ugyanakkor a perfüggőségi kifogás nem szerepel az eljárási szabályzatban. Továbbá, a Közzolgálati Törvényszék nem fejtette ki, miképpen állhat fenn azonosság egy elsőfokú eljárásban folyó ügy és egy másodfokú eljárásban folyó ügy kereseti kérelmei között, és azt sem állapította meg, hogy ki és hogyan bizonyította azon ténybeli elemeket, amelyeken a határozat nyugszik.
14. A fellebbező végül arra hivatkozik, hogy a fellebbezés elfogadása és a megtámadott ítélet megváltoztatása a költségek viseléséről való új döntést von maga után, az elsőfokú eljárás tekintetében is.

2011. július 29-én benyújtott kereset — Ellinika Touristika Akinita kontra Bizottság

(T-419/11. sz. ügy)

(2011/C 282/80)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ellinika Touristika Akinita AE (Athén, Görögország)
(képviselő: N. Fragkakis ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében adjon helyt a keresetnek,
- helyezze hatályon kívül és semmisítse meg a Bizottság Görög Köztársaságnak címzett, megtámadott határozatát,
- rendelje el a felperessel szemben a megtámadott határozatban foglaltak végrehajtása során közvetlenül vagy közvetve esetlegesen „nyert” bármely, kamatokkal növelt összeg visszafizetését;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a Görög Köztársaság által végrehajtott, bizonyos görög játékkaszinók számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2011. május 24-i C 16/2010 (C(2011) 3504 végleges) európai bizottsági határozat (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) megsemmisítését kéri.

A felperes az alábbi megsemmisítési jogalapokra hivatkozik:

Az első jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének téves értelmezésén és alkalmazásán, valamint — az EUMSZ 296. cikket sértő — hiányos indokoláson alapul. A vizsgált intézkedés közelebbről: (i) nem biztosít gazdasági előnyt a parnithai kaszinó és a korfui kaszinó számára az állami forrásból nyújtott támogatás által, (ii) nem szelektív jellegű, és (iii) nem érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet, illetve nem torzítja a versenyt, és azzal nem is fenyeget.

A második jogalap az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 14. cikke (1) bekezdése első mondatának téves értelmezésén és alkalmazásán alapul. Közelebbről: (i) a jogellenes állami támogatás visszatérítése kizárólag a támogatás tényleges kedvezményezettjeitől kérhető és (ii) az érintett intézkedés tényleges kedvezményezettjei (a kaszinó ügyfelei) nem azonosak a visszafizetés elrendelésének címzettjével (a korfui, parnithai és szaloniki kaszinók), amelyek nem belépőjegy-kötelesek.

A harmadik jogalap ugyanezen rendelet 14. cikke (1) bekezdése második mondatának téves értelmezésén és alkalmazásán alapul. A támogatás vizsgált visszatérítése ellentétes: (i) a bizalomvédelem elvével és (ii) az arányosság elvével.